

584

Besluit van 21 december 1989 tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 21 september 1989, nr. WDB89-318, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Directe Belastingen;

Gelet op de artikelen 4, 26a, 33 en 34 van de Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 521);

De Raad van State gehoord (advies van 4 december 1989, nr. W06.89.0566);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 1989, nr. WDB89-478, Directie Wetgeving Directe Belastingen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (Stb. 202)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A.1. In artikel 1 wordt de bestaande tekst aangeduid als tweede lid. Voor de als tweede lid aangeduide bestaande tekst wordt ingevoegd:

1. Dit besluit geeft uitvoering aan de artikelen 4, 26a, 33 en 34 van de Wet op de loonbelasting 1964.

A.2. In de als tweede lid aangeduide bestaande tekst vervallen de onderdelen b, c, e, f, g, i en j. De onderdeelaanduidingen d, h, k, l en m worden gewijzigd in onderscheidenlijk b, c, d, e en f.

A.3. In de als tweede lid aangeduide bestaande tekst wordt na het onderdeel f gewijzigde onderdeel m, onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, toegevoegd:

g. belasting, ingeval artikel 27, tweede lid, eerste volzin, van de wet van toepassing is: het gezamenlijke bedrag van de belasting en de premie voor de volksverzekeringen.

B.1. In **artikel 2**, tweede lid, aanhef, wordt «vindt geen toepassing» vervangen door: is niet van toepassing.

B.2. In het tweede lid, onderdeel a, wordt «binnen het Rijk» vervangen door: in Nederland.

B.3. Het derde lid vervalt.

C. **Artikel 2a** wordt vervangen door:

Artikel 2a. Als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van degene die door tussenkomst van degene tot wie de arbeidsverhouding bestaat, persoonlijke arbeid verricht ten behoeve van een derde, met uitzondering van de arbeidsverhouding van degene die:

a. doorgaans op minder dan drie dagen per week werkzaam is voor een natuurlijk persoon ten behoeve van diens persoonlijke aangelegenheden, tenzij loon wordt verstrekt door degene door wiens tussenkomst de arbeid wordt verricht;

b. bij wijze van arbeidstherapie werkzaam is.

D.1. In **artikel 2b**, eerste lid, wordt «als is genoemd in artikel 8, eerste lid, letter a» vervangen door: , genoemd in artikel 8, eerste lid, onderdeel a.

D.2. In het tweede lid wordt «vindt geen toepassing» vervangen door: is niet van toepassing.

D.3. In het vierde lid wordt «vindt» vervangen door: is. Voorts wordt vóór «overeenkomstige» ingevoegd: van.

D.4. Het vijfde lid wordt vervangen door:

5. Het eerste lid is niet van toepassing met betrekking tot de arbeidsverhouding van de thuiswerker die zich doorgaans laat bijstaan door meer dan twee personen niet zijnde zijn echtgenoot of zijn tot zijn huishouden behorende minderjarige kinderen.

E.1. In **artikel 2c**, eerste lid, wordt «als is genoemd in artikel 8, eerste lid, letter b» vervangen door: , genoemd in artikel 8, eerste lid, onderdeel b.

E.2. In het tweede lid wordt «vindt geen toepassing» vervangen door: is niet van toepassing.

E.3. In het vierde lid, aanhef, wordt «vindt geen toepassing» vervangen door: is niet van toepassing.

In onderdeel a wordt «als is bedoeld» vervangen door: als bedoeld.

Onderdeel b wordt vervangen door:

b. hij als bestuurder van een vereniging of stichting werkzaam is voor die vereniging of stichting.

F.1. In **artikel 2e**, eerste lid, aanhef, wordt «vinden geen toepassing» vervangen door: zijn niet van toepassing.

Aan het eerste lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, toegevoegd:

e. anders dan bij wijze van beroep, als auteur of redactiemedewerker werkzaam is voor een uitgever.

F.2. Het tweede lid wordt vervangen door:

2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel a, wordt degene die melkvervoer verricht krachtens een vervoersovereenkomst en die daarvoor een eigen vervoermiddel pleegt te gebruiken, geacht dit vervoer te verrichten in de uitoefening van een bedrijf.

G. In **artikel 3a** wordt «artikel 30, letter b» vervangen door: artikel 30, eerste lid, onderdeel b. Voorts wordt «, als is bedoeld in artikel 11, eerste lid, letter a» vervangen door: als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel a.

H.1. In **artikel 5**, eerste lid, wordt «vindt slechts toepassing» vervangen door: is slechts van toepassing.

H.2. Het derde lid wordt vervangen door:

3. Bij ministeriële regeling wordt het model van de in het tweede lid bedoelde verklaring vastgesteld.

I. In **artikel 6** wordt «de artiest» vervangen door: de in Nederland wonende artiest. Voorts wordt «noodzakelijke kosten» vervangen door: kosten tot verwerving van het loon.

J.1. In **artikel 7** wordt het eerste lid, aanhef, vervangen door: Bij ministeriële regeling worden loonbelastingtabellen vastgesteld voor:.

J.2. In het eerste lid vervallen de onderdelen a, b en f. De onderdeelaanduidingen c, d, e en g worden gewijzigd in onderscheidenlijk a, b, c en d.

J.3. In het in onderdeel a gewijzigde onderdeel c wordt «binnen het Rijk» vervangen door: in Nederland.

J.4. In het tweede lid wordt «veertig» vervangen door: 60.

J.5. Het derde lid wordt vervangen door:

3. Het tabelloon is:

a. in de gevallen bedoeld in het eerste lid, onderdeel a: het loon vermeerderd met de bedragen bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel i, onder 2° en 3°, van de wet en verminderd met tot het loon behorende aanspraken, waarna de uitkomst daarvan wordt verminderd met 15 percent;

l. in de gevallen bedoeld in het eerste lid, onderdeel b: het loon vermeerderd met de bedragen bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel i, onder 2° en 3°, van de wet en verminderd met tot het loon behorende aanspraken, waarna de uitkomst daarvan ten aanzien van de in artikel 6 bedoelde thuiswerker wordt verminderd met 15 percent, of, indien hem kosteloos furnituren worden verstrekt met 10 percent;

c. in de gevallen bedoeld in het eerste lid, onderdelen c en d: het loon in geld, nadat dit is verminderd met de door de inhoudingsplichtige voor zijn rekening genomen belasting.

J.6. Het vijfde, het zesde, het zevende en het achtste lid worden vervangen door:

5. Voor zover ten aanzien van de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde artiest aannemelijk is dat de aftrekbare kosten meer bedragen dan de in het derde lid, onderdeel a, bedoelde vermindering van 15 percent, kan dat percentage op schriftelijk verzoek van de artiest worden verhoogd. Daarbij is artikel 15, eerste lid, aanhef en onderdelen a, d, e, g, h, j, l en m, en tweede lid, aanhef en onderdelen a, g en h, van de wet niet van toepassing voor zover de kosten, lasten en afschrijvingen die verband houden met de in die onderdelen bedoelde posten worden vergoed.

6. De in het vijfde lid bedoelde verhoging van het percentage wordt door de inspecteur, in overeenstemming met de desbetreffende uitvoe-

ringsorganen der sociale verzekering, verleend bij beschikking. De beschikking kan te allen tijde bij nadere beschikking worden herroepen.

7. Ten aanzien van de niet in Nederland wonende artiest zijn het vijfde lid, eerste volzin, en het zesde lid, van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de in artikel 26a, tweede lid, van de wet bedoelde verhoging.

8. Bij de berekening van de procentuele verminderingen bedoeld in het derde en het vijfde lid blijft de overhevelingstoeslag in de zin van de Wet overhevelingstoeslag opslagpremies (Stb. 1989, 128) buiten aanmerking.

J.7. In het negende lid wordt «vindt geen toepassing» vervangen door: is niet van toepassing.

J.8. Na het negende lid wordt toegevoegd:

10. Voor gevallen waarin artikel 27, tweede lid, eerste volzin, van de wet toepassing vindt, worden de in het eerste lid bedoelde tabellen zodanig vastgesteld dat telkens de belasting en de premie voor de volksverzekeringen in één percentage worden opgenomen.

K. **Artikel 8** vervalt.

L. In **artikel 9**, eerste lid, eerste volzin, wordt «dan die waarvoor de premie wordt geheven door de rijksbelastingdienst» vervangen door: dan een volksverzekering. Voorts wordt «op een door hem te bepalen tijdstip na het einde van het kalenderjaar» vervangen door: op de eerste werkdag van het volgende kalenderjaar. Ten slotte wordt «dat kalenderjaar» vervangen door: het kalenderjaar waarin het loon is verstrekt en volgens tariefgroep 2.

In de tweede volzin wordt «een kalenderjaar» vervangen door: dat kalenderjaar.

M. In **artikel 11**, eerste lid, onderdeel f, wordt na «Algemene Ouderdomswet» ingevoegd: (Stb. 1985, 181). Voorts wordt na «de Algemene Weduwen- en Wezenwet» ingevoegd: (Stb. 1965, 429).

N. **Artikel 12** vervalt.

ARTIKEL II

Ingeval artikel 9, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 toepassing vindt, is ter bepaling van de belastingvrije som met betrekking tot het in het kalenderjaar 1989 verstrekte loon aan de in de onderneming van zijn ouder werkzaam kind in afwijking van artikel 24 van de Wet op de loonbelasting 1964 beslissend de toestand bij het einde van het kalenderjaar 1989.

ARTIKEL III

1. Ten aanzien van de werknemer die recht heeft op de overhevelingstoeslag in de zin van de Wet overhevelingstoeslag opslagpremies (Stb. 1989, 128) wordt gedurende het kalenderjaar 1990 voor de toepassing van de loonbelastingtabel voor bijzondere beloningen in afwijking in zoverre van artikel 26, vierde lid, onderdelen a en b, van de Wet op de loonbelasting 1964 als jaarloon in aanmerking genomen het jaarloon van het voorafgaande jaar nadat dit is vermeerderd met 10,4 percent van het met f 1000 verminderde jaarloon van het voorafgaande jaar, doch met

niet meer dan f 6952. Ten aanzien van de werknemer op wiens loon de groene loonbelastingtabel van toepassing is, wordt het in de vorige volzin genoemde bedrag van f 1000 vervangen door f 400.

2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van de werknemer op wiens loon in het kalenderjaar 1989 de groene of de oranje tabel voor huispersoneel is toegepast. Deze werknemer wordt voor de toepassing van artikel 26, vierde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 geacht over het kalenderjaar 1989 van de inhoudingsplichtige geen loon te hebben genoten.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij besluit van 28 september 1988 (Stb. 459).

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 januari 1990, nr. 6.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1990.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 21 december 1989

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de *negenentwintigste* december 1989

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

De onderhavige wijzigingen van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (hierna: Besluit) hebben in het bijzonder ten doel de huidige regeling aan te passen aan de op 27 april 1989 tot stand gekomen Oort-wetten. Daarbij is uitvoering gegeven aan het beleid van terughoudend gebruik van delegatiebepalingen.

In een aantal artikelen van het Besluit zijn voorts wijzigingen aangebracht op grond van de bij besluit van de Minister-President van 14 februari 1984, nr. 341078, laatstelijk gewijzigd bij Besluit van 18 april 1986, vastgestelde Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek. Deze aanpassingen zijn consequent in alle artikelen van het Besluit aangebracht, met uitzondering van de aanpassingen bedoeld onder c en d hierna. Deze aanpassingen, die geen materiële wijzigingen inhouden, worden hieronder toegelicht. Zij zijn in deze toelichting niet per te wijzigen artikel afzonderlijk van een toelichting voorzien.

a. De terminologie «Rijk», waaronder ingevolge artikel 2, derde lid, onderdeel d, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen «Rijk in Europa» is te verstaan, is vervangen door de term «Nederland», waarbij tevens de daaruit voortvloeiende redactionele wijzigingen zijn aangebracht.

b. In de delegatiebepalingen zijn uitdrukkingen als «Onze Minister kan regelen geven» aangepast in die zin, dat een door een minister vastgesteld (of vast te stellen) algemeen verbindend voorschrift wordt aangeduid met de term «ministeriële regeling». Voor het verwijzen naar de rechtshandeling waarbij een ministeriële regeling is vastgesteld wordt de term «regeling» gebruikt.

c. Indien naar een onderdeel van een artikel wordt verwezen, wordt niet meer de aanduiding «letter..» maar «onderdeel..» gebruikt. De artikelen die in dit Besluit toch reeds op andere gronden worden gewijzigd, zijn op dit punt aangepast.

d. De zinsnede «vindt geen toepassing» is vervangen door «is niet van toepassing». De artikelen die toch reeds op andere gronden worden gewijzigd, zijn op dit punt aangepast.

De wijzigingen van het Besluit zijn getoetst aan de aanwijzingen inzake terughoudendheid met regelgeving en ontmoeten uit dien hoofde geen bezwaren.

Artikel I, onderdeel A (artikel 1 van het Besluit)

In de aanhef van het Besluit zijn de delegatiebepalingen opgenomen waaraan in het Besluit uitvoering wordt gegeven. Volgens de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek is het niet toegestaan de aanhef te wijzigen. Dit heeft tot gevolg dat, indien na de invoering van het Besluit nieuwe delegatiebepalingen in de Wet worden opgenomen waaraan in het Besluit uitvoering wordt gegeven, de aanhef niet de actuele informatie verschaft. Gebleken is dat er wel behoefte bestaat dat in het Besluit actueel wordt aangegeven aan welke delegatiebepalingen uitvoering is gegeven. Het nieuwe eerste lid van artikel 1 voorziet in deze mogelijkheid.

De bestaande tekst van artikel 1 waarin de definitiebepalingen zijn opgenomen, is aangeduid als tweede lid.

In het Besluit vervallen de bepalingen waarin de begrippen «zeevarende», «deelvisser» of «huispersoneel» worden gebruikt. Om die reden is het tweede lid aangepast.

Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt de definities voor

«aanbesteder», «opdrachtgever» en «hulp» te doen vervallen, omdat deze begrippen slechts een enkele keer in het Besluit worden gebruikt. Bovendien geven deze begrippen in de desbetreffende bepalingen reeds voldoende aan wat ermee wordt bedoeld.

Ten slotte is de definitie van «uitzendkracht» vervallen omdat deze omschrijving is opgenomen in artikel 2a van het Besluit.

Aan het tweede lid van artikel 1 is een nieuwe definitiebepaling toegevoegd (onderdeel g (nieuw)). Indien de werknemer tevens premieplichtig is voor de volksverzekeringen wordt in het Besluit onder belasting verstaan het gezamenlijke bedrag van de belasting en de premie voor de volksverzekeringen.

Artikel I, onderdeel B (artikel 2 van het Besluit)

Het derde lid van artikel 2 van het Besluit kan vervallen. Aan de daarin vastgelegde delegatiemogelijkheid, waarvan in het verleden geen gebruik is gemaakt, bestaat geen behoefte.

Artikel I, onderdeel C (artikel 2a van het Besluit)

Aan de in het huidige tweede lid van artikel 2a van het Besluit opgenomen delegatiemogelijkheid is tot op heden voor een tweetal gevallen uitvoering gegeven in artikel 2 van de Uitvoeringsbeschikking loonbelasting 1972; hierna: Beschikking. Uit een oogpunt van wetssystematiek verdient het de voorkeur deze twee gevallen in artikel 2a van het Besluit zelf op te nemen. De omschrijving van een uitzendkracht is in artikel 2a opgenomen. Voorts zijn het huidige eerste en tweede lid samengevoegd tot een lid.

Artikel I, onderdeel D (artikel 2b van het Besluit)

Het bestaande vijfde lid, onderdeel b, van artikel 2b van het Besluit kan vervallen. Aan de daarin opgenomen delegatiemogelijkheid, waarvan in het verleden geen gebruik is gemaakt, bestaat geen behoefte. In verband met het vervallen van onderdeel b, behoeft het vijfde lid niet meer te worden onderverdeeld.

Artikel I, onderdeel E (artikel 2c van het Besluit)

Aan de in het vierde lid, onderdeel b, van artikel 2c van het Besluit opgenomen delegatiemogelijkheid is slechts in één geval uitvoering gegeven, namelijk in artikel 2b van de Beschikking. Uit een oogpunt van wetssystematiek verdient het de voorkeur dit geval direct op te nemen in het Besluit.

Artikel I, onderdeel F (artikel 2e van het Besluit)

Aan de in het tweede lid van artikel 2e van het Besluit opgenomen delegatiemogelijkheid is tot op heden voor een tweetal situaties uitvoering gegeven, en wel in onderscheidenlijk artikel 2a en artikel 3 van de Beschikking. Ook hier gaat de voorkeur ernaar uit deze gevallen in het Besluit zelf te regelen.

Artikel I, onderdeel I (artikel 6 van het Besluit)

Artikel 6 van het Besluit heeft uitsluitend betekenis voor de in Nederland wonende artiest die een overeenkomst van korte duur heeft aangegaan.

Voor buitenlandse artiesten is een soortgelijke regeling neergelegd in

artikel 26a, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 (tekst 1990). De in artikel 6 vervatte regeling is toegespitst op de in Nederland wonende artiesten. Voorts is de terminologie «vergoedingen ter bestrijding van noodzakelijke kosten» aangepast aan de nieuwe terminologie van artikel 11, eerste lid, onderdeel j, van de Wet op de loonbelasting 1964: vergoedingen ter bestrijding van kosten tot verwerving van het loon.

Artikel I, onderdeel J (artikel 7 van het Besluit)

Op grond van artikel 33, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur voor bepaalde groepen van werknemers afzonderlijke loonbelastingtabellen worden vastgesteld. In artikel 7, eerste lid, van het Besluit is een opsomming gegeven van deze loonbelastingtabellen, die bij ministeriële regeling worden vastgesteld. Gelet op de met ingang van 1990 sterk vereenvoudigde tariefstructuur bestaat er minder behoefte dan thans het geval is voor bepaalde categorieën werknemers de inhouding van loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen te doen plaatsvinden aan de hand van een afzonderlijke tabel. Een aantal van deze tabellen is dan ook niet meer nodig, te weten de tabellen voor zeevarenden en deelvissers, alsmede de loonsuppletietabel. Voor de desbetreffende categorieën werknemers zullen voortaan de op artikel 25, tweede lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 gebaseerde loonbelastingtabellen van toepassing zijn.

In het tweede lid is het tarief voor anonieme werknemers aangepast aan het nieuwe tarief van artikel 26b van de Wet op de loonbelasting 1964.

In het nieuwe derde lid is bepaald op welke wijze het tabelloon – dit is het loon waarop de loonbelastingtabel wordt toegepast – moet worden vastgesteld voor de in het eerste lid van dat artikel bedoelde gevallen. In verband met het vervallen van de afzonderlijke tabellen voor zeevarenden en deelvissers, alsmede van de loonsuppletietabel komt de vaststelling van het tabelloon voor die gevallen te vervallen.

Ten aanzien van de in Nederland wonende artiesten die een overeenkomst van korte duur hebben aangegaan wordt in het derde lid, onderdeel a, van artikel 7 een omschrijving van het tabelloon gegeven. Verschil met de huidige omschrijving is dat op grond van de nieuwe formulering ook rekening moet worden gehouden met loon in natura. Het is namelijk onjuist te achten dat substantiële verstrekkingen in natura buiten de heffingsmaatstaf blijven. Ten aanzien van buitenlandse artiesten is eenzelfde wijziging tot stand gebracht in artikel 26a van de Wet op de loonbelasting 1964 (tekst 1990). Ten einde te voorkomen dat bij de vaststelling van het tabelloon rekening dient te worden gehouden met tot het loon behorende aanspraken (bij voorbeeld aanspraken ingevolge de Ziekenfondswet) is bepaald dat deze in mindering kunnen worden gebracht op het loon.

In onderdeel b van het derde lid wordt het tabelloon omschreven voor uitvoerders van aangenomen werk c.s. De omschrijving van het tabelloon voor deze categorie werknemers verschilt in materieel opzicht niet van de huidige omschrijving.

Onderdeel c van het derde lid ziet op het tabelloon van degenen die een uitkering ontvangen ingevolge de Algemene Bijstandswet en degenen die uitkeringen ontvangen uit een stakingskas. In verband met de in het nieuwe onderdeel g van artikel 1, tweede lid, gegeven omschrijving dat ingeval artikel 27, tweede lid, eerste volzin, van de Wet op de loonbelasting 1964 van toepassing is onder belasting wordt verstaan het gezamenlijke bedrag van de belasting en de premie voor de volksverzekeringen, is het niet meer nodig in het onderhavige onderdeel

de premie voor de volksverzekeringen afzonderlijk te vermelden.

Het huidige vijfde en zesde lid van artikel 7 van het Besluit zijn vervallen. De in eerstgenoemde bepaling opgenomen regeling voor buitenlandse artiesten die een overeenkomst van korte duur hebben aangegaan vervalt, omdat deze regeling is opgenomen in artikel 26a van de Wet op de loonbelasting 1964 (tekst 1990). Het huidige zesde lid vervalt. Ten aanzien van zeevarenden geldt voortaan als inhoudings-tijdstip het in artikel 27, vijfde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 aangewezen tijdstip. Ter voorkoming van misverstand zij erop gewezen dat het vervallen van het huidige zesde lid van artikel 7 niet in de weg staat aan de in de praktijk in deze bedrijfssector gegroeide gewoonte om de berekening van de inhoudingen op gedurende een loontijdvak betaalde voorschotten te doen plaatsvinden bij de afrekening die over dat loontijdvak plaatsvindt.

Het nieuwe vijfde en zesde lid van artikel 7 dienen ter vervanging van het huidige zevende lid van dat artikel. Bij de vaststelling van het tabelloon voor binnenlandse artiesten die een overeenkomst van korte duur hebben aangegaan wordt een forfaitaire kostenaf trek toegepast ter grootte van 15% van het loon. Deze procentuele kostenaf trek kan in daartoe aanleiding gevende gevallen worden verhoogd. Gelet op de omstandigheid dat ingevolge artikel 6 van het Besluit door deze artiesten ontvangen vergoedingen ter bestrijding van kosten tot verwerving van het loon tot het loon worden gerekend, is in de tweede volzin van het vijfde lid geregeld dat bij de beantwoording van de vraag of de aftrekbare kosten meer bedragen dan de fictieve kostenaf trek van 15% geen rekening behoeft te worden gehouden met bepaalde in artikel 15 van de Wet op de loonbelasting 1964 aangebrachte beperkingen in de aftrekbaarheid van gemengde kosten, te weten de kostenposten ter zake waarvan vergoedingen niet aan beperkingen zijn onderworpen. Artikel 26a van de Wet op de loonbelasting 1964 bevat dezelfde regeling voor buitenlandse artiesten.

Het nieuwe zesde lid van artikel 7 bevat voor binnenlandse artiesten de formele regeling voor de wijze van verhoging van het percentage van de forfaitaire kostenaf trek. Het nieuwe zevende lid sluit daarbij aan wat betreft de soortgelijke verhoging voor buitenlandse artiesten.

Het nieuwe achtste lid bevat de bepaling dat bij de berekening van de forfaitaire kostenaf trek geen rekening dient te worden gehouden met de zogenaamde overhevelingstoelage. Deze bepaling heeft ten doel coördinatie te bewerkstelligen met de werknemersverzekeringen. Bij de vaststelling van het loon voor deze verzekeringen wordt de overhevelingstoelage immers eveneens buiten beschouwing gelaten.

Het nieuwe negende lid voorziet erin dat met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde bijzondere tabellen de belasting en de premie voor de volksverzekeringen in één percentage worden opgenomen, voor het geval dat de werknemer tevens premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Artikel I, onderdeel K (artikel 8 van het Besluit)

Het bijzondere heffingsregime voor huispersoneel is vervallen. De vervallen regeling was al tamelijk ingewikkeld door de verschillende tabellen, te weten de oranje en de groene tabellen voor huispersoneel – beide soorten onderscheiden in een tabel voor inwonend en een tabel voor uitwonend personeel – en kon bovendien niet worden toegepast in een aantal situaties (namelijk die welke waren aangeduid in het derde en het vierde lid van het vervallen artikel 8). Ook was de in het eerste lid vervatte regeling dat ten aanzien van huispersoneel niet tot het fiscale loon behoren de door de werkgever voor eigen rekening genomen werknemersaandelen in de premies Ziektenwet, Ziektewet, Wet op

de arbeidsongeschiktheidsverzekering en Werkloosheidswet gaan leiden tot steeds minder bevredigende resultaten. De premieheffing voor de werknemersverzekeringen kent deze verbijzonderingen niet. Mede hierdoor zouden bij voortzetting van het bijzondere heffingsregime nieuwe complicaties ontstaan door de overhevelingstoeslag, een loonbestanddeel dat wel van belang is voor de loonbelasting en de premie voor de volksverzekeringen doch niet voor de premie voor de werknemersverzekeringen. Daarom is het bijzondere regime ten aanzien van huispersoneel – een categorie werknemers die in de loop der jaren sterk is ingekrompen – niet langer gehandhaafd. Ter voorkoming van misverstand zij hieraan toegevoegd dat dit niet ten nadele van de werknemers strekt. Wel wordt hierdoor in een gering aantal gevallen bij inhoudingsplichtigen een niet te rechtvaardigen voordeel weggenomen.

Artikel I, onderdeel L (artikel 9 van het Besluit)

In artikel 9 van het Besluit is een regeling opgenomen met betrekking tot de heffing van de loonbelasting van een in de onderneming van zijn ouder meewerkend kind. Deze regeling houdt in, dat onder door de inspecteur te stellen voorwaarden de belasting wordt ingehouden na afloop van het kalenderjaar doch met toepassing van de loonbelastingtabellen die gelden voor het kalenderjaar waarin het loon is genoten. De voorwaarden welke de inspecteurs plegen te stellen, zijn aangeduid in de aanschrijving van 1 september 1965, nr. B5/11976, V-N 22 september 1965.

In het eerste lid, eerste volzin, van artikel 9 is de zinsnede «dan die waarvoor de premie wordt geheven door de rijksbelastingdienst» vervangen door «dan een volksverzekering». Voorts is het op grond van genoemde aanschrijving aangewezen tijdstip waarop de inhouding van de belasting dient plaats te vinden in het Besluit verankerd. Om de indruk weg te nemen dat inhouding op een zon- of feestdag zou dienen plaats te vinden is anders dan in genoemde aanschrijving niet 1 januari doch de eerste werkdag aangewezen als inhoudingstijdstip.

Een inhoudelijke wijziging van artikel 9, eerste lid, wordt gevormd door de toevoeging dat de inhouding dient plaats te vinden volgens tariefgroep 2. Gelet op de omstandigheid dat het bij in de onderneming van de ouder meewerkende kinderen vrijwel steeds zal gaan om in tariefgroep 2 ingedeelde werknemers, is de onderhavige regeling op dit punt aangepast.

Artikel I, onderdeel M (artikel 11 van het Besluit)

In artikel 11, eerste lid, onderdeel f, van het Besluit zijn de staatsblad-aanduidingen toegevoegd aan de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet. Deze wetten worden in de gewijzigde opzet niet meer eerder in het Besluit vermeld.

Artikel I, onderdeel N (artikel 12 van het Besluit)

De bepaling dat een door de inspecteur genomen beschikking te allen tijde bij nadere beschikking kan worden herroepen is opgenomen in artikel 7, zesde lid, van het Besluit, de enige plaats waarin de beschikking van de inspecteur aan de orde komt. In verband hiermee is artikel 12 vervallen.

Artikel II (Overgangsbepaling meewerkende kinderen)

In artikel 9 van het Besluit is een regeling opgenomen met betrekking tot de heffing van loonbelasting van een in de onderneming van zijn

ouder meewerkend kind. Deze regeling houdt in, dat onder door de inspecteur te stellen voorwaarden de belasting wordt ingehouden na afloop van het kalenderjaar waarin het loon is genoten. Zou geen overgangsregeling worden getroffen dan zou voor de tariefgroepindeling met betrekking tot het in 1989 verstrekte loon reeds rekening moeten worden gehouden met de tariefgroepindeling die tot stand is gekomen bij de Oort-wetgeving. Ingevolge de in artikel II opgenomen overgangsregeling is de oude tariefgroepindeling beslissend, namelijk die welke gold op 31 december 1989.

Artikel III (Overgangsbepaling tabel bijzondere beloningen)

Het eerste lid van artikel III bevat een overgangsmaatregel voor de toepassing van de tabellen voor bijzondere beloningen in 1990, teneinde rekening te houden met de stijging van het loon van de werknemer als gevolg van de overhevelingstoeslag per 1 januari 1990.

Zonder deze maatregel zou het jaarloon 1989, waarin vanzelfsprekend geen overhevelingstoeslag is begrepen, bepalend zijn voor de toepassing van de tabel voor bijzondere beloningen in 1990. In veel gevallen zou dit een onjuiste (meestal te lage) inhouding van loonbelasting en premie volksverzekeringen tot gevolg hebben.

Ten aanzien van de werknemer die in 1990 recht heeft op de overhevelingstoeslag voorziet deze maatregel erin dat voor de toepassing van de tabel voor bijzondere beloningen in 1990, voor zover daarvoor het jaarloon 1989 bepalend is, dit jaarloon wordt verhoogd met een bedrag wegens de in 1990 te ontvangen overhevelingstoeslag. Dit bedrag wordt gesteld op het voor 1990 geldende percentage van de overhevelingstoeslag (10,4) van het jaarloon 1989, nadat dit jaarloon is verminderd met het bedrag van de forfaitaire kostenafrek, met inachtneming van het voor 1990 geldende maximumbedrag van de overhevelingstoeslag (6952).

Ter wille van een praktische uitvoering door de inhoudingsplichtigen wordt, wanneer op het loon van de werknemer de witte tabel van toepassing is, als forfaitaire kostenafrek in aanmerking genomen het maximum van de aftrek ingevolge de 4%-regeling zoals dat voor 1990 geldt (f 1000). Bij toepassing van de groene tabellen wordt als forfaitaire kostenafrek f 400 in aanmerking genomen.

Hiermee wordt bewerkstelligd dat het in artikel 26 van de Wet op de loonbelasting 1964 neergelegde uitgangspunt, namelijk heffing over de bijzondere beloningen tegen een percentage gelijk aan het marginale inhoudingspercentage over de laatste gulden van het periodieke loon, gehandhaafd blijft.

De onderhavige overgangsmaatregel is gebaseerd op de bepaling van artikel 33, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964, volgens welke bij of krachtens algemene maatregel van bestuur voor bepaalde groepen van werknemers nadere, zo nodig afwijkende regelen kunnen worden gesteld inzake de heffing van de belasting.

Bij de invoering van de Oort-wetgeving kunnen ook door andere oorzaken dan de overhevelingstoeslag wijzigingen optreden in het loon van bepaalde werknemers. Te denken valt aan de hogere waardering van vakantiebonnen, wijzigingen in de sfeer van onbelaste kostenvergoedingen (onder andere reiskosten over de eerste 10 kilometer) en verhoging van bruto uitkeringen ingevolge de AOW en de AWW. Om praktische redenen wordt afgezien van een correctie op het jaarloon 1989 in verband met stijging van het loon per 1 januari 1990 door andere oorzaken dan de overhevelingstoeslag. Enerzijds spelen de loonmutaties zich grotendeels af binnen het bereik van de eerste tariefschijf zoals bij voorbeeld het geval is bij vakantiebonnen en AOW- en AWW-uitkeringen, waarbij een correctie van het jaarloon niet tot een

ander inhoudingspercentage leidt. Anderzijds stuit voor de inhoudingsplichtige vaststelling van het bedrag van een eventuele correctie in deze gevallen op praktische bezwaren. Het achterwege laten van een correctie van het jaarloon is in deze gevallen nagenoeg altijd in het voordeel van belastingplichtige.

Zoals eerder in deze nota van toelichting is uiteengezet, verdwijnt het bijzondere loonbelastingregime voor huispersoneel. Met ingang van 1990 zullen voor huispersoneel in beginsel dezelfde regels gelden als voor bedrijfspersoneel. Zo zullen op het loon van het huispersoneel de witte loonbelastingtabellen van toepassing zijn. Het jaarloon van de werknemer op wiens loon in 1989 de groene of de oranje tabel voor huispersoneel is toegepast, kan evenwel niet zonder meer dienen als basis voor de toepassing van de tabel bijzondere beloningen in 1990. Door de overgangsmaatregel van artikel III, tweede lid, wordt in de eerste plaats ten aanzien van deze werknemers het eerste lid niet van toepassing verklaard. Daarnaast wordt bepaald dat de onderhavige werknemer voor de toepassing van artikel 26, vierde lid, van de wet geacht wordt over het kalenderjaar 1989 geen loon van de inhoudingsplichtige te hebben genoten. Hiermee wordt bewerkstelligd dat als jaarloon voor de toepassing van de tabel voor bijzondere beloningen geldt het in 1990 door de werknemer te genieten loon, ervan uitgaande dat deze over het gehele jaar van de inhoudingsplichtige loon geniet.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort